

dende (Principper. Jeg vil straks sige, at jeg kan give min Tilslutning til, at Lovforslaget bevarer de hidtil bærende Principper: Forsikringspligt og Forsikringsansvar. Begge Ting har vi jo i de gældende Love. Jeg er dernæst enig i, at det, som Regel i alt Fald — jeg er ogsaa enig i Lovens Undtagelsesbestemmelser i saa Henseende — gøres til en Pligt for den paagældende Arbejdsgiver at afgive sin Risiko eller sit Ansvar til et af Ministeriet anerkendt Forsikringsselskab, og det hvad enten han beskæftiger et større eller mindre Antal Arbejdere. Der kan fra et ideelt Synspunkt siges meget til Fordel for den Betragtning, at det kun skal være en Ansvarslovgivning, tror jeg, man kan kalde den; enhver Arbejdsgiver bør staa frit med Hensyn til, om han vil afgive sin Risiko eller ej. Men vi maa ikke i den Grad være Idealister, at vi glemmer at tage de praktiske Hensyn, og de taler i høj Grad for, at Forsikringspligten er Regel. Thi selv om vi i første Række tager Sigt paa, at den paagældende Arbejder i indtræffende Ulykkestilfælde skal være sikker paa at faa nogen Erstatning, har vi ogsaa Lov til at se paa Sagen fra Samfundets Synspunkt, fra et Forsørgelses-synspunkt. Naar Samfundet har paataget sig en Forpligtelse til at sørge for, at ingen hverken sulter eller fryser eller lider Nød, hvad enten Aarsagen er den ene eller den anden, har Samfundet ogsaa nogen Berettigelse til at sige til de paagældende Arbejdsgivere, at hvis jeres Arbejdere kommer til Skade under den Virksomhed, de udfører for jer, har I ogsaa en Forpligtelse til at bære jeres Part af de Byrder, der er forbundne med, at den vedkommende ikke i Længden er i Stand til, i alt Fald i fuld Udstrækning, at tjene det fornødne, I skal ikke kunne smøge det Ansvar og den Forpligtelse af jer ved Henvi-sning til, at Samfundet nu en Gang har en grundlovmæssig Forpligtelse til at sørge for den paagældende, det kommer ikke os ved. Jeg mener, at man set fra Samfundets Synspunkt er berettiget til at paalægge de vedkommende Arbejdsgivere i alt Fald en Del af den Byrde, som ellers vilde falde paa det offentlige, naar Arbejderen ikke længere er saaledes situeret, at han kan skaffe sig det fornødne med den forringede Arbejdsevne, der fremtræder som Følge af Ulykkestilfældet.

Dernæst har Lovforslaget ogsaa bibeholdt den hidtil kendte Form for Erstatning, nemlig at det er Regelen, at der udbetales en Sum en Gang for alle, Undta-

gelsen derimod, at der købes en Livrente til den paagældende for den Sum, der ellers vilde være at udbetale i Erstatning. Dette er selvfølgelig et Punkt, med Hensyn til hvilket der kan siges meget baade for og imod. Jeg er personlig en Tilhænger af Kapitaludbetalingssystemet, idet jeg tror, at det i Regelen vil være det fordelagtigste for de paagældende Arbejdere. Det stiller dem friere, og efter min Erfaring har det mere at betyde for dem at faa et Beløb udbetalt een Gang for alle end at faa en meget ringe, aarlig Invaliditetsrente, som jeg vil kalde det. Selvfølgelig er der Tilfælde, hvor det maa erkendes, at det vilde være bedre for de paagældende, om de fik udbetalt en mindre aarlig Rente end en Sum een Gang for alle, men saa vidt jeg kan se — jeg skal ikke gaa i Detailler med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser, men kun holde mig til Hovedsynspunkterne — er der i Lovforslaget givet den fornødne Myndighed for Arbejderforsikrings-Raadet til at tage alle skyldige Hensyn ved Udbetaling af Erstatning, saaledes at det i en Mængde Tilfælde efter Undersøgelse af samtlige Forhold vil være berettiget til at bestemme, at der ikke skal udbetales en Pengesum een Gang for alle, men at den paagældende skal have Beløbet i Form af en Livrente, en Invaliditetsrente, eller hvad man vil kalde det, eller at maaske en Del skal anbringes til Fordel for Børnene eller anvendes paa anden Maade. Der er her givet Arbejderforsikrings-Raadet et stort Spillerum, saa stort, at jeg maaske vilde have mine Betænkeligheder, naar jeg ikke vidste, at det selv har ment, baade at det var ønskeligt at have dette Spillerum, og at det kunde bære det Ansvar, som er forbundet med at skulle træffe Bestemmelse i en hel Række Tilfælde, som kan være ret tvivlsomme, og hvor Interesse kan staa mod Interesse. Men jeg erkender, at der ogsaa kan fremføres en hel Del til Forsvar for — navnlig for de alvorligere Invaliditetstilfældes Vedkommende — at udbetale en aarlig Invaliditetsrente i Stedet for en Kapital. Da det jo ikke er overladt til den paagældende Arbejder selv at afgøre, paa hvilken Maade Forsikringen skal tegnes, men det enten skal være fastslaaet i Loven eller maa være overladt til vedkommende Arbejdsgiver, vilde det sikkert volde nogen Vanskelighed, hvis man skulde have begge Former sideløbende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man vil være nødt til, som det ogsaa sker her, at fastsætte i selve Loven enten det